

ANTON ŠTRUKELJ

Bl. mati Terezija in ubogi

Srečno otroštvo

Bl. mati Terezija – Agneza (Gonxha) Bojaxhiu se je rodila v Skopju 26. avgusta 1910 in v sluhu svetosti umrla v Kalkuti 5. septembra 1997. Vedno se je z veseljem spominjala svojega otroštva: *»Bili smo srečna družina, polna veselja in ljubezni.«*

Misijonarski poklic

Pri osemnajstih letih se je odločila, da bo zapustila rojstni kraj in postala redovnica misijonarka: *»Odločila sem se: ali to ali nič drugega.«* Za njeno mater Drano takšna odločitev ni bila presenečenje, pa vendar je ni mogla zlahka sprejeti. Za ves dan se je zaprla v sobo. Ko se je spet pojavila, je rekla svoji hčeri: *»Hči, pojdi z mojim blagoslovom. Toda prizadevaj si, da boš živela samo in povsem za Boga. Položi svojo dlan v njegovo dlan in vedno hodi z njim.«*

Pomembno je nanjo vplival tedanji skopski škof, zdaj častitljivi Božji služabnik Janez Frančišek Gnidovec (1873–1939). Mati Terezija je v Rimu 22. avgusta 1974 hvaležno zapisala o njem: *»Naš škof Gnidovec je bil svetnik. Vsi smo ga klicali s tem imenom. Bil je pravi duhovnik po Jezusovem Srcu, blagega in ponižnega srca. Ko sem odhajala v misijone, je zame maševal, obhajal me je, me blagoslovil in rekel: 'V misijone greste. Dajte Jezusu vse, samo Zanj živite. Bodite samo njegova, samo Njega ljubite, samo zanj se žrtvujte. Naj Vam bo Jezus vse v vašem življenju'. Prepričana sem, da prosi zame in da imam v njem pri Jezusu zaščitnika.«*

Odpotovala je na Irsko, da bi se pridružila sestram Družbe Blažene Device Marije (Loreto). Ni še bila stara devetnajst let, ko je 6. januarja 1929 prispela v Kalkuto. Prve zaobljube je izpovedala 24. januarja 1931, zadnje pa 24. maja 1934 v starosti triindvajsetih let. *»V tihoti srca Bog govori, mi pa poslušamo.«*

Poklic služiti Jezusu v najbolj ubogih med ubogimi

Mati Terezija se spominja klica znotraj poklicanosti: *»Šla sem v Darjeeling na duhovne vaje. Bilo je na vlaku, ko sem zaslišala klic, naj vse zapustim in mu sledim, za tiste, ki kakor Jezus nimajo mesta, kamor bi položili svojo glavo ... za gole, zaničevane, zapuščene, pozabljene, strte ...«*

Jezus je želel, naj ustanovi družbo Misijonark ljubezni. Materi Tereziji je govoril: *»Hočem svobodne redovnice, ogrnjene z mojim uboštvom križa. Hočem pokorne redovnice, ogrnjene z mojo pokorščino na križu. Hočem redovnice, polne ljubezni, ogrnjene z mojo ljubeznijo križa. Boš zavrnila to mojo prošnjo?«*

Poklicane, da gasimo Jezusovo žejo

»Bila sem poklicana, da postanem nevesta križanega Jezusa; da tešim Božjo žejo...«. Krik žejnega Jezusa ne izraža toliko njegove fizične žeje ob križanju kakor neskončno ljubečo željo, ali *»žejo«*, Božjega Sina po človekovem odrešenju in posvečenju, to je, po naši polni deležnosti pri življenju troedinega Boga. Mati Terezija je razumela besedo žejnega Jezusa s križa kot izraz najgloblje razsežnosti Božje ljubezni; hotela je vračati Jezusu ljubezen za ljubezen in tako tešiti njegovo žejo. Glavni namen misijonark ljubezni je tešiti žejo Jezusa Kristusa na križu iz ljubezni in za duše ... s ponižnim služenjem njemu v najbolj ubogih med ubogimi.

Najbolj ubogi med ubogimi

Mati Terezija se je osredotočila na najbolj uboge med ubogimi, ker najbolj odsevajo skrajnost človeškega trpljenja in skrajno deležnost pri tem trpljenju, ki jo je prevzel nase križani Jezus. »Verujem njegovi besedi: 'ste meni storili'. To je edini vzrok in veselje mojega življenja – ljubiti in mu služiti v njegovi najbolj boleči preobleki ubogih.«

»Najbolj ubogi med ubogimi v materialnem in duhovnem smislu, ne glede na kasto, veroizpoved ali narodnost, so za mater Terezijo: lačni, žejni, brez obleke, brezdomci, bolni in umirajoči, reveži, nevedni, neljubljeni, zapuščeni, izobčeni iz kast, trdosrčneži, trdovratni grešniki... Nasičevati lačne – ne le s hrano, marveč tudi z Božjo besedo. Dajati piti žejnim – ne le vodo, marveč izobrazbo, mir, resnico, pravico in ljubezen. Nuditi zavetje brezdomcem – ne le zavetja iz opek, marveč srce, ki razume, ki ljubi. »Ubogi so najdragocenejši dar, ki nam ga je naklonil Bog – Jezusova skrita navzočnost.«

Vse za Jezusa po Mariji

Ena glavnih lastnosti matere Terezije je bil čut za Marijino navzočnost, odsev prijaznosti in spokojnosti Device Marije. Njena pobožnost do Marije ni bila zgolj formalnost. Marija je bila njena stvarna, živa in nenehna spremljevalka. Mati Terezija ni ničesar storila brez Device Marije: »*Brezmadežno Marijino Srce, vir našega veselja, blagoslovi svoje misijonarke ljubezni.*«

»Križani Jezus Kristus po svoji blaženi Materi je, ki je v svoji milosti in ljubezni izbral eno svojih najbolj nevrednih in najbolj nesposobnih človeških bitij, naj začne njegovo delo med ubogimi. Družba kot celota in v njenih posameznih članih je zato izključna last Božje Matere in bo to tudi ostala. Misijonarka ljubezni mora biti vedno z Marijo ob vznožju Jezusovega križa ... V vašem srcu naj bo vse samo za Jezusa po Mariji. Delajte vse samo za Jezusa po Mariji.«

Mati Terezija – pristna hči Cerkve

Mati Terezija je globoko ljubila sveto katoliško Cerkev. Tako Cerkev kot podaljšanje Kristusa, njenega Ženina, so bile njene tudi zadeve Cerkve: predvsem njena misijonarska dejavnost in posvečenje. Ljubezen do Cerkve, zlasti do osebe svetega očeta in do dostojanstva duhovništva, je v njenem srcu imela pomembno mesto. »Najboljša pot, da dokažemo svojo ljubezen in hvaležnost do matere Cerkve, je iskreno in resno prizadevanje, da bi bili pristni pričevalci njene svetosti v svetu.« »Povsem smo na voljo Cerkvi. Svetega očeta ljubimo z veliko in globoko osebno ljubeznijo.«

Duhovnost matere Terezije: »Pripadam Jezusu«

»Žejen sem«, je rekel Jezus na križu. Jezusova žeja za mater Terezijo ni nekaj včerajšnjega, ni spomin. Je danes in vedno. V uboštvu svojega srca je odkrila njeno vablivo navzočnost, ki jo je vodila k uboštvu evharistije, in k služenju Jezusu v najbolj ubogih med ubogimi. Duhovnost matere Terezije je bila osredotočena na Jezusa, posebej na Jezusa v presveti evharistiji, in na Jezusa, ki ga je našla v trpečih.

Jezus v evharistiji: »Vse naše življenje se mora preprosto stakati z Jezusom v evharistiji.« Ljubezen, pobožnost in spoštovanje matere Terezije do Jezusa v evharistiji je bilo v očeh vseh, ki so jo poznali, izjemno in znamenito. Zanj je bila evharistija središče sveta; evharistija je bila vse, kajti evharistija je Jezus; živi, delujoči, navzoči in še vedno žejni Jezus.

Evharistija in ubogi: »Jezus v presvetem zakramentu, Jezus v ubogih; spomnite se kratkega stavka: 'Karkoli ste storili mojim najmanjšim bratom, ste meni storili'.« Jezus, skrit v evharistiji in Jezus, skrit v ubogih, sta bila za mater Terezijo ena stvarnost, ena ljubezen, eno žarišče. Vedno znova se vrača k tej skrivnostni povezavi, ki jo je skoval Bog, katerega bo na poseben način častila s svojim delom.

Duša molitve: »Molitev je hrepenenje po gledanju Boga.« »Če želite moliti bolje, morate več moliti.« Sestre so pogosto videle mater Terezijo globoko zbrano v molitvi tako na tramvajih in v vlaku kakor v njihovi kapeli. Sredi kalkutskega hrupa je mogla biti v globokem stiku z Bogom, in moliti z globoko zbranostjo. O njej pričujejo: Že od zgodnjih začetkov je bila mati vedno prva v kapeli, da bi začela jutranjo molitev ob 5.uri. Najsi je bedela pozno v noč ali imela vročino ali je trpela, mati Terezija je bila tam v kapeli, da bi molila. Nikdar ni zamudila tiste prve ure poveličevanja Boga. Tudi 5. septembra 1997, na svoj smrtni dan, je mati začela molitev ob 5.uri.

Sporočilo bl. matere Terezije za naš čas

Ali moremo reči, da je mati Terezija imela sporočilo ne le za verujoče, za Cerkev, ampak za ves svet – za civilno družbo, daleč oddaljeno od stvarnosti, v kateri je mati Terezija živela tako potopljen v molitev in v služenje najbolj ubogim?

Mati Terezija je bila svetovno znana ne le kot pričevalka Božje ljubezni, marveč tudi kot neutrudljiva pospeševalka svetosti življenja od spočetja do naravne smrti. Posebej si je prizadevala za obrambo daru življenja, kjer je bilo najbolj slabotno in najbolj ogrožano: v nerojenih; ob vsaki priliki je neustrašno govorila o zlu splava.

»Danes je najbolj nezaželen otrok. Vsak človek je bil ustvarjen za večje stvari, da ljubi in da je ljubljen. Zato moramo storiti vse, kar je mogoče, da rešimo otroka, ki ga je ustvaril Bog. Kakor je rekel Jezus: 'Kar ste storili mojim najmanjšim bratom, ste meni storili,' in: 'Kdor sprejme katerega teh malih, mene sprejme.' Vsakokrat ko napravimo splav, zavrremo Jezusa, odklanjamo Jezusa.«

»Splav je največji ubijalec miru, ljubezni in dostojanstva v družini. Zato je tako pomembno v družinsko življenje prinesiti molitev. Družina, ki moli, ostane skupaj in če ostanejo skupaj, se bodo ljubili med seboj kakor jih Bog ljubi. Kjer je ljubezen, tam je mir, tam je veselje, tam je edinost.«